

Klasicismus

- konec 17. a počátek 18. století
- přesný řád, radostný, hravý, blízko k lidovým písním, pohodový
- **symfonie** = skladba pro symfonický orchestr, 4 části: rychlá, pomalá, taneční, rychlá; každá obsahuje expozici (představení), provedení, závěr – sonátová forma

Svět

- **Wolfgang Amadeus Mozart**: opery Figarova svatba (děj!), Don Giovanni (děj!), kouzelná flétna, Únos ze Serailu, Così fan tutte = takové jsou všechny; Malá noční hudba, klavírní a houslové koncerty
- **Ludwig van Beethoven**: 9. symfonií, 9. – Óda na radost, text Friedrich Schiller, o smyslu života; 4 sólové hlasy, sbor, symf. orchestr, věty: 1. co je smysl života? 2. máme ho hledat? 3. nebo ho máme hledat ve své víře? 4. odpověď: radost, přátelství, láska
dále sonáty: Patetická, Měsíčního svitu, Passionata

Česko – emigrace

- Josef Mysliveček (do Itálie)
- rodina Bendova (do Anglie)
- Vojtěch Živný (do Polska)
- Antonín Rejcha (do Paříže)

Česko – doma

- **Jakub Jan Ryba**: Česká mše vánoční
- **František Xaver Brixl**: Pastorely

Romantismus

- 19. století
- odraz citů a fantazie, pohádkové náměty, melodičnost
- hudební formy: píseň, symfonická báseň, romantická opera

Raný romantismus

- Franz Schubert: Král duchů
- Carl Maria von Weber: opera Čarostřelec
- Robert Schumann: klavírní cyklus Dětské scény
- Frederic Chopin: všemožný etudy lol

Vrcholný romantismus

- **Franz Liszt**: symfonická báseň = programní skladba, tedy vyjadřuje děj tak, abychom mu rozuměli, např. Orfeus, Prometheus, Hamlet
- **Richard Wagner**: reforma opery – původně árie, recitativ, balet, dominuje zpěvák → vytvoří hudební drama – zpěvák je rovnocenný s orchestrem, ruší árie a recitativ, vytváří tzv. *leitmotiv* = příznačný motiv, který vykresluje postavu, situaci, ...
většinou nezpěvná, nekonečná až tekoucí melodie
operu Bludný Holanďan, Tristan a Isolda, Mistři pěvci Norimberští, Parsifal, Prsten Nibelungův